

Azərbaycan Respublikası adından
Q Ə R A R
Bakı Apellyasiya Məhkəməsinin
inzibati-iqtisadi kollegiyası

İş № 2-1(103)-192/2016

“02” fevral 2016-cı il

Bakı şəhəri

Hakimlər: Nağıyeva Elmira Eyvaz qızı (sədrlik edən və məruzəçi),
Həmidov Həmid Üzeyir oğlu və Vəliyeva Elşanə Rafiq qızından ibarət tərkibdə
Məhkəmə iclas katibi Aslanova Gülnar Faiq qızının

İddiaçı Q.X.nun nümayəndəsi Feyzullayev Xəyal Yusif oğlunun, cavabdeh
Azərbaycan Respublikası Vergilər Nazirliyi yanında Bakı Vergilər Departamentinin
nümayəndəsi Rzayev Babək Vahid oğlunun iştirakları ilə

İddiaçı Q.X.nun cavabdeh Azərbaycan Respublikası Vergilər Nazirliyi yanında
Bakı Vergilər Departamentinə qarşı “qərarların ləğv edilməsi” tələbinə dair 1 saylı Bakı
İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin hazırkı iş üzrə 03 noyabr 2015-ci il tarixli, 2-1(81)-
3846/2015 nömrəli qərarından cavabdehin apellyasiya şikayətinə əsasən inzibati işə
Bakı Apellyasiya Məhkəməsinin iclas zalında (Bakı şəhəri, Z.Xəlilov küçəsi, 540-cı
məhəllə), açıq məhkəmə iclasında baxaraq,

m ü ə y ə n e t d i:

İddiaçı Q.X. 31 iyul 2015-ci il tarixdə cavabdeh Azərbaycan Respublikası Vergilər
Nazirliyi yanında Bakı Vergilər Departamentinə qarşı onun 1701761702 saylı vergi
ödəyicisinin eyniləşdirmə nömrəsi ilə (VÖEN) vergi uçotunun ləğv edilməsinin və ona
hesablanmış 162345,08 manat vergi borcunun silinməsinin cavabdeh Azərbaycan
Respublikası Vergilər Nazirliyi yanında Bakı Vergilər Departamentinə həvalə edilməsi
barədə iddia ərizəsi ilə 1 saylı Bakı İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinə müraciət etmişdir

Sonradan 29.09.2015-ci il tarixdə iddiaçının nümayəndəsi məhkəməyə iddia
tələbinin dəqiqləşməsi barədə ərizə ilə müraciət edərək, məhkəmədən Azərbaycan
Respublikası Vergilər Nazirliyi yanında Bakı Vergilər Departamenti tərəfindən iddiaçı
barəsində qəbul edilmiş «Vergilərin hesablanması barədə» 21.04.2015-ci il tarixli,

1577020042064200 sayılı qərarın ləğv edilməsinə dair qərar qəbul edilməsini xahiş etmişdir.

Məhkəmənin 29 sentyabr 2015-ci il tarixli qərarı ilə iddia tələbinin dəqiqləşdirilməsi barədə ərizə icraata qəbul edilmişdir.

İddia tələbi onunla əsaslandırılmışdır ki, cavabdehin iddiaçıya ünvanladığı 06 aprel 2015-ci il tarixli, 1539020041981100 sayılı bildirişində iddiaçının 1701761702 sayılı VÖEN ilə vergi uçotuna alınması qeyd olunmuşdur. Həmçinin həmin Departament tərəfindən ona göndərilmiş 24 iyun 2015-ci il tarixli, 15173201751 sayılı «vergi borcunun ödənilməsi barədə» Bildirişdə vergilər üzrə 152.542,37 manat, maliyyə sanksiyası üzrə 40 manat, hesablanmış faizlər üzrə 9.762,71 manat, ümumilikdə 162.345,08 manat vergi borcunun olduğu qeyd olunmuşdur. Bununla bağlı, iddiaçı qeyd edir ki, bu günədək heç bir sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olmayaraq vergi ödəyicisi olmamışdır. Buna baxmayaraq iddiaçı tərəfindən heç bir sahibkarlıq fəaliyyəti göstərilmədiyi halda qanunsuz və əsassız olaraq vergi orqanlarında vergi ödəyicisi kimi uçota alınmaqla yanaşı, ona yuxarıda qeyd olunan məbləğdə vergilər hesablanmışdır. Qeyd edir ki, vergi orqanının qeyd olunan hərəkətləri onun konstitusiyada və digər qanunlarda təsbit olunmuş hüquqlarının kobud şəkildə pozulması ilə nəticələnir. İddia tələbinin hüquqi əsasları kimi Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının 73-cü, Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin 3.8-ci maddələrinə istinad edilmişdir.

1 sayılı Bakı İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin hazırkı iş üzrə 03 noyabr 2015-ci il tarixli, 2-1(81)-3846/2015 nömrəli qərarı ilə iddia tələbi təmin edilərək, Azərbaycan Respublikası Vergilər Nazirliyi yanında Bakı Vergilər Departamenti tərəfindən Q.X. barəsində qəbul edilmiş «Vergilərin hesablanması barədə» 21.04.2015-ci il tarixli, 1577020042064200 sayılı qərar ləğv edilmişdir.

Cavabdehin qərardan verdiyi apellyasiya şikayətində 1 sayılı Bakı İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin hazırkı iş üzrə 03 noyabr 2015-ci il tarixli, 2-1(81)-3846/2015 nömrəli qərarının ləğv edilməsi və iddia tələbinin təmin edilməməsi barədə qərar qəbul edilməsi xahiş olunmuşdur. Cavabdeh öz apellyasiya şikayətini Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin 2.10., 12.3., 13, 16.1.1., 23.1.1., 24.0.1., 37.1., 97.3., 99.2.3. və 114.7-ci maddələri ilə əsaslandırmışdır.

Məhkəmə kollegiyasının iclasında iştirak edən cavabdehin nümayəndəsi izahat verərək iddia tələbini qəbul etmədiyini, apellyasiya şikayətini müdafiə etdiyini və birinci instansiya məhkəməsinin qərarının qanunsuz və əsassız olduğundan ləğv edilməsini və iddia tələbinin rədd edilməsini xahiş etdi.

Məhkəmə kollegiyasının iclasında iştirak edən iddiaçının nümayəndəsi izahat verərək iddia tələbini müdafiə etdiyini, apellyasiya şikayətini qəbul etmədiyini, birinci instansiya məhkəməsinin qərarının qanuni və əsaslı olduğundan dəyişdirilmədən qüvvədə saxlanılmasını xahiş etdi.

Məhkəmə kollegiyası sədrlik edən hakimin məruzəsini, cavabdehin və iddiaçının nümayəndələrinin izahatını dinləyərək və apellyasiya şikayətini iş materialları ilə birlikdə araşdıraraq hesab edir ki, apellyasiya şikayəti təmin edilməməli, 1 sayılı Bakı İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 03 noyabr 2015-ci il tarixli, 2-1(81)-3846/2015 nömrəli qərarı dəyişdirilmədən qüvvədə saxlanılmalıdır.

İş materiallarından görünür ki, iddiaçı Q.X. 31.03.2015-ci il tarixdə vergi orqanında məcburi olaraq vergi ödəyicisi kimi qeydiyyatdan keçirilməklə, ona 1701761702 sayılı VÖEN verilmiş və fəaliyyət istiqaməti «Şəxsi daşınmaz əmlakın alınması və satılması» kimi müəyyən edilmişdir. Halbuki, iddiaçı belə bir fəaliyyətlə məşğul olması ilə bağlı vergi orqanına müraciət etməmiş, ümumiyyətlə əvvəllər sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olmamışdır. İddiaçının vergi orqanında məcburi olaraq vergi ödəyicisi kimi qeydiyyatdan keçirilməsinin əsası kimi iddia ərizəsinə qarşı etirazdan da görünür ki, mülkiyyətində olmuş daşınmaz əmlakı 1.000.000 manata satması olmuşdur. Vergi orqanının qənaətinə görə iddiaçı mülkiyyətində olmuş daşınmaz əmlakı satarkən satış qiyməti 120.000 manatdan çox olduğu üçün əlavə dəyər vergisi ödəyicisi kimi qeydiyyata alınmaya dair vergi orqanına müraciət etməli və müvafiq olaraq əlavə dəyər vergisi ödəməlidir.

Məhkəmə kollegiyası cavabdehin mövqeyini qanunsuz və əsassız hesab etdiyi üçün qəbul etmir və iddianın əsaslı olması qənaətinə gəlir. Məhkəmə kollegiyası gəlidi qənaətlə bağlı aşağıdakıların qeyd edilməsini zəruri hesab edir.

Belə ki, işdə olan 27.01.2015-ci il tarixli AN-I № 0381966 sayılı daşınmaz əmlakın alqı-satqı müqaviləsinin surətindən görünür ki, Q.X. Bakı şəhəri, Nərimanov rayonu, İsmayıl Hidayətzadə küçəsi, 20a ünvanında yerləşən ümumi sahəsi 1170 kv.m olan daşınmaz əmlakı (çoxmənzilli yaşayış binası) Bakı şəhəri, 8 MKR, S.Axundov küçəsi, ev 2A, mənzil 98 ünvanında qeydiyyatda olan 19.08.2005-ci il tarixdə Binəqədi RPİ tərəfindən verilmiş seriya AZE № 03750131 şəxsiyyət vəsiqəsinin sahibi Ağayev Hafiz Murad oğluna 1.000.000 manata satmışdır.

Həmin müqavilənin 3-cü bəndinə əsasən Daşınmaz əmlakın dövlət reyestrindən əldə edilmiş 24/01/2015 il tarixli, qeydiyyat nömrəsi 008/286 olan arayışa əsasən müqavilə bağlanan anda daşınmaz əmlak yüklüdür.

Bundan əlavə iş materiallarında olan 876F5 sayılı 06 mart 2012-ci il tarixli sonrakı ipoteka müqaviləsindən görünür ki, həmin müqavilə “Bank of Azerbaijan” ASC-nin 5 sayılı filialın müdiri Məmmədov B.M. (“ipoteka saxlayan”), Bakı şəhəri, Badamdar yolu, ev 95, mənzil 6 ünvanı üzrə qeydiyyatda alınmış Q.X. (“ipoteka qoyan”) və “ELZ-LİNE” MMM adından çıxış edən direktor Qəribov Rəşad Fərhad oğlu (“borcalan”) arasında bağlanmışdır.

İşdə olan 21.04.2015-ci il tarixli 1577020042064200 sayılı Vergilərin hesablanması barədə qərarın təsdiq edilmiş surətindən görünür ki, cavabdeh tərəfindən

2015-ci ilin mart ayı üzrə iddiaçıya 152.542,37 manat məbləğində əlavə dəyər vergisi hesablanmışdır.

İşdə olan Azərbaycan Respublikası Vergilər Nazirliyi yanında Bakı Vergilər Departamentinin Vergi ödəyicilərinə Xidmət və Uçot İdarəsi tərəfindən X.F.Qəribova ünvanlanmış 06.04.2015-ci il tarixli, 1539020041981100 sayılı Şəxsin vergi uçotuna alınmasına dair bildirişdən görünür ki, iddiaçının sahibkarlıq fəaliyyəti nəticəsində yaranmış vergitutma obyektinin vergiyə cəlb edilməsi məqsədilə vergi uçotuna dayanmalı olmağı barədə məktubla cavabdeh tərəfindən ona məlumat verilməsinə baxmayaraq, həmin məktubun cavablandırılmamasına görə, vergi qanunvericiliyinin pozulması hallarının aradan qaldırılması üçün Vergi Məcəlləsinin 33-cü maddəsinə rəhbər tutaraq, cavabdeh iddiaçını 1701761702 sayılı VÖEN ilə vergi uçotuna aldığını bəyan etmişdir.

Göründüyü kimi, heç bir qanuni əsas olmadan cavabdeh iddiaçını əlavə dəyər vergisi ödəyicisi kimi məcburi qeydiyyat almışdır. İşin araşdırılan hallarından aydın olur ki, mülkiyyətində olmuş daşınmaz əmlakı 27.01.2015-ci il tarixdə 1.000.000 manata satmasına görə, iddiaçıya əsassız olaraq 152.542,37 manat əlavə dəyər vergisi hesablanmış və iddiaçı ƏDV ödəyicisi kimi qeydiyyata alınmışdır.

Məhkəmə kollegiyası qeyd edir ki, iddiaçı sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olmadığı halda, sahibkarlıq fəaliyyəti məqsədləri üçün istifadə olunmayan özünə məxsus daşınmaz əmlakı satmasına görə ona əlavə dəyər vergisi hesablanması qanunvericilikdə nəzərdə tutulmadığından, Bakı Vergilər Departamentinin Vergilərin hesablanması barədə 21.04.2015-ci il tarixli, 1577020042064200 sayılı qərarı əsaslı hesab edilə bilməz.

Belə ki, Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin 99.3.6-cı maddəsinə əsasən sahibkarlıq fəaliyyəti məqsədləri üçün istifadə olunmayan aktivlərin təqdim edilməsindən gəlir qeyri-sahibkarlıq fəaliyyətindən gəlirə aiddir.

Göründüyü kimi, iddiaçı sahibkarlıq fəaliyyəti məqsədləri üçün istifadə olunmayan əmlakı satmış və bu zaman o sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olmamışdır. Məhkəmə hesab edir ki, iddiaçı sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olmadığı halda ona əlavə dəyər vergisi hesablanması qanunvericiliyin tələblərinə zidd olmuşdur.

Belə ki, Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin 155.1-ci maddəsinə əsasən sahibkarlıq fəaliyyəti göstərən və ardıcıl 12 aylıq dövrün istənilən ayında (aylarında) vergi tutulan əməliyyatlarının həcmi 120.000 manatdan artıq olan şəxslər (bu Məcəllənin 218.1.1.1-ci və 218.1.1.3-cü maddələrində göstərilənlər istisna olmaqla) bu Məcəllənin 157.3.1-ci maddəsində göstərilən tarixdən 10 gün ərzində ƏDV-nin məqsədləri üçün qeydiyyata dair ərizə verməyə borcludur.

Qeyd edilən normanın tələbindən də görünür ki, şəxsə əlavə dəyər vergisi hesablanmasının əsas şərti kimi onun sahibkarlıq fəaliyyəti göstərməsidir. Hazırkı iş üzrə isə iddiaçının özünə məxsus əmlakı satması ilə sahibkarlıq fəaliyyəti göstərməsi

müəyyən edilmir. Odur ki, məhkəmə hesab edir ki, iddiaçının satdığı əmlak əlavə dəyər vergisi üzrə vergi tutma obyektinə ola bilməz.

Məhkəmə Kollegiyası qeyd edir ki, cavabdeh iddiaçının sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olmasını təsdiq etmək üçün yalnız Vergi Məcəlləsinin bir sıra normalarını sadalamaqla kifayətlənmiş və sonuncunun sahibkarlıq fəaliyyəti ilə məşğul olmasını təsdiq edən sübutları məhkəməyə təqdim etməmişdir. Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin 99.3-cü maddəsinin tələblərindən aydın olur ki, sahibkarlıq fəaliyyəti məqsədləri üçün istifadə olunmayan aktivlərin təqdim edilməsindən gəlir qeyri-sahibkarlıq fəaliyyətindən olan gəlirə aiddir. Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin müddəalarında qeyri-sahibkarlıq fəaliyyətindən əldə olunan gəlirin əlavə dəyər vergisi məqsədləri üçün vergi tutma obyektinə olması nəzərdə tutulmamışdır.

Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin 53.3-cü maddəsinin 2-ci və 3-cü abzaslarına əsasən vergi ödəyicisi vergi qanunvericiliyinin pozulmasında özünün təqsirsiz olmasını sübut etməyə borclu deyildir. Vergi qanunvericiliyinin pozulması faktını təsdiq edən halların və vergi ödəyicisinin təqsirinin sübut edilməsi vergi orqanlarının üzərinə qoyulur. Vergi orqanının əmlakın satılması ilə bağlı ƏDV hesablamasına münasibət bildirərək məhkəmə qeyd edir ki, vergi orqanının bu mövqeyindən çıxış etdikdə həmin əməliyyat fiziki şəxslər arasında aparılan əməliyyatlar olduğundan və ödəmə notariusun bank hesabında açılmış depozit hesabı vasitəsilə aparıldığından və qeyri-sahibkarlıq fəaliyyətinə aid olduğundan, müsbət halda verginin məbləği ödəmə mənbəyində notarius tərəfindən tutula və ödənilə bilər, lakin bu hal qanunvericilikdə öz əksini tapmamışdır.

Azərbaycan Respublikası Vergi Məcəlləsinin 3.8-ci maddəsinə əsasən heç bir şəxsin üzərinə bu Məcəllə ilə müəyyən edilən vergilərin xüsusiyyətlərinə malik və bu Məcəllə ilə müəyyən edilməyən, yaxud bu Məcəllə ilə müəyyən edilən qaydalardan fərqli olaraq müəyyən edilən vergi ödəmək vəzifəsi qoyula bilməz. Vergi Məcəlləsinin 53.3-cü maddəsində göstərilir ki, bu məcəllə ilə müəyyən edilmiş qaydada və ya məhkəmənin qanuni qüvvəyə minmiş qərarı ilə təqsiri təsdiq edilməyənədək hər bir vergi ödəyicisi vergi qanunvericiliyinin pozulmasında təqsirsiz hesab edilir. Vergi Məcəlləsinin 53.3-cü maddəsinin üçüncü abzasına əsasən vergi qanunvericiliyinin pozulması faktını təsdiq edən halların və vergi ödəyicisinin təqsirinin sübut edilməsi vergi orqanının üzərinə düşür. Vergi Məcəlləsinin 54.0.1-ci maddəsinə əsasən vergi qanunvericiliyi ilə bağlı hüquqpozuntusu hadisəsinin olmaması vergi qanunvericiliyinin pozulmasına görə məsuliyyətə cəlb olunmanı istisna edən haldır.

Məhkəmə kollegiyası işdə olan sübutlara məcmu halında hüquqi qiymət verərək hesab edir ki, cavabdeh inzibati orqan tərəfindən iddiaçı barəsində qəbul edilmiş Vergilərin hesablanması barədə 21.04.2015-ci il tarixli, 1577020042064200 sayılı qərar qanunsuzdur və birinci instansiya məhkəməsinin qərarın ləğv edilməsi barədə gəlidiyi nəticə düzgündür.

Həmçinin məhkəmə kollegiyası hesab edir ki, birinci instansiya məhkəməsi tərəfindən hazırkı işə baxılması ilə əlaqədar aşağıdakılar qeyd edilməlidir.

Belə ki, iş materiallarından görüldüyü kimi, seriya AZE №14981190 şəxsiyyət vəsiqəsinin sahibi Q.X. Azərbaycan Respublikası, Kürdəmir rayonu, Muradxan kəndində 17.05.1979-cu ildə anadan olmuş və Bakı şəhəri, Səbail rayonu, Badamdar yolu, ev 95, mənzil 6 ünvanında qeydiyyatdadır. Lakin iddia ərizəsində iddiaçının ünvanı kimi Bakı şəhəri, Səbail rayonu, Badamdar şossesi, ev 95, mənzil 16 göstərilmişdir.

Bu səbəbdən də, iş materiallarında olan SS238163410 AZ ştrix kodlu zərfə əsasən 1 sayılı Bakı İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 31 iyul 2015-ci il tarixli, 2-1(81)-3846/2015 sayılı sərəncamı məlumat üçün iddiaçının iddia ərizəsində göstərilən ünvanına göndərilmişdir. Lakin poçt göndərişinin verilməsi haqqında xəbərnəmədə 11 avqust 2015-ci il tarixdə icra olunmuş imzanın mövcud olduğuna baxmayaraq, həmin zərf 13 avqust 2015-ci il tarixli “rəhmətə gedib” qeydi ilə birinci instansiya məhkəməsinə geri qaytarılmışdır.

Məhkəmə iclasında iştirak edən iddiaçının nümayəndəsi yuxarıda göstərilən məsələyə aydınlıq gətirərək, bildirmişdir ki, iş materiallarında olan SS238163410 AZ ştrix kodlu zərf texniki səhv nəticəsində “rəhmətə gedib” qeydi ilə məhkəməyə geri qaytarılmış, halbuki iş materiallarında olan qəbzlərdən də görünür ki, məhkəmə tərəfindən göndərilmiş bütün sənədləri və eləcə də 03 noyabr 2015-ci il tarixli qərarını iddiaçı Q.X. şəxsən qəbul etmişdir.

Azərbaycan Respublikası İnzibati Prosesual Məcəlləsinin 2.2.1-ci maddəsinə əsasən şəxsin hüquq və vəzifələri ilə bağlı inzibati orqan tərəfindən qəbul edilmiş inzibati aktın mübahisələndirilməsinə (ləğv olunmasına və ya dəyişdirilməsinə) dair iddialara (mübahisələndirmə haqqında iddia) inzibati məhkəmə icraatı qaydasında baxılır.

Həmin Məcəllənin 14.1-ci maddəsinə əsasən mübahisələndirilən inzibati aktı qəbul etmiş inzibati orqan həmin aktın qəbul edilməsini zəruri edən faktiki şərtlərin mövcudluğunu sübut etməlidir. Həmin Məcəllənin 32.1-ci maddəsinə əsasən mübahisələndirmə haqqında iddia vasitəsi ilə iddiaçı inzibati aktın ləğv olunmasını və ya dəyişdirilməsini məhkəmədən tələb edə bilər. Mübahisələndirmə haqqında iddia mübahisə edilən inzibati aktın icra olunması nəticəsində meydana gəlmiş nəticələrin aradan qaldırılması tələbini özündə əks etdirən əlavə ərizə ilə birlikdə də qaldırıla bilər.

Azərbaycan Respublikasının İnzibati Prosesual Məcəlləsinin 82-ci maddəsinə əsasən, apellyasiya instansiyası məhkəməsi mübahisə ilə bağlı işə şikayət həddində və hüquqi məsələlər, habelə sübutlar və faktlar (faktiki hallar) əsasında mahiyyəti üzrə tam həcmdə baxır.

Azərbaycan Respublikası İnzibati Prosesual Məcəlləsinin 87.6-cı maddəsinə əsasən apellyasiya instansiyası məhkəməsi birinci instansiya məhkəməsinin qərarını dəyişdirmədən qüvvədə saxlaya bilər, dəyişdirə bilər və ya ləğv edərək (tam və ya

qismən) yeni qərar qəbul edə bilər. Birinci instansiya məhkəməsinin qərarı apellyasiya tələbi həddində dəyişdirilə bilər.

Həmin Məcəllənin 87.8-ci maddəsinə əsasən apellyasiya instansiyası məhkəməsi qərarını əsaslandırmağa borcludur. Apellyasiya instansiyası məhkəməsi birinci instansiya məhkəməsinin qərarını dəyişdirmədən qüvvədə saxladıqda, həmin qərardakı əsaslara istinad edə bilər.

Məhkəmə kollegiyası iş üzrə toplanmış sübutların məcmusuna qiymət verərək hesab edir ki, birinci instansiya məhkəməsi iş üzrə düzgün nəticəyə gəlməklə işin faktiki hallarını aydınlaşdırmış, sübutlara düzgün qiymət vermiş, maddi və prosessual hüquq normalarını düzgün tətbiq etmişdir, cavabdehin apellyasiya şikayətində göstərdiyi dəlillər qərarın ləğvi üçün əsas ola bilməz. Cavabdehin apellyasiya şikayətinin təmin edilməsi və birinci instansiya məhkəməsinin qərarının ləğv edilməsi üçün əsaslar olmadığından apellyasiya şikayəti əsassız olduğundan təmin edilməməli və birinci instansiya məhkəməsinin hazırkı iş üzrə 03 noyabr 2015-ci il tarixli, 2-1(81)-3846/2015 nömrəli qərarı dəyişdirilmədən qüvvədə saxlanılsın.

Göstərilənlərə əsasən və Azərbaycan Respublikası İnzibati Prosessual Məcəlləsinin 82, 87, 90, 94 və 99-cu maddələrini rəhbər tutaraq, məhkəmə kollegiyası

q ə r a r a a l d ı :

Cavabdeh Azərbaycan Respublikası Vergilər Nazirliyi yanında Bakı Vergilər Departamentinin apellyasiya şikayəti təmin edilməsin.

1 sayılı Bakı İnzibati-İqtisadi Məhkəməsinin 03 noyabr 2015-ci il tarixli, 2-1(81)-3846/2015 nömrəli qərarı dəyişdirilmədən qüvvədə saxlanılsın.

Qərardan, təqdim edildiyi gündən 1 ay müddətində Bakı Apellyasiya Məhkəməsi vasitəsi ilə Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin inzibati-iqtisadi kollegiyasına (Bakı şəhəri Y.Səfərov küçəsi 14, 1193-cü məhəllə) kassasiya şikayəti verilə bilər.

Məhkəmə qərarının motivasiyası və prosessual xərclərlə bağlı kassasiya şikayətinə yol verilmir.

Əsli ilə düzdür

Bakı Apellyasiya Məhkəməsinin

Hakimi

Elmira Nağıyeva